

عنوان مقاله:

«تحلیل ساختاری شعر هزاره دوم آهوی کوهی»

محل انتشار:

مجله ادبیات پارسی معاصر، دوره 5، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

غلامرضا پیروز - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

احمد خلیلی - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

شعر «هزاره دوم آهوی کوهی» یکی از اشعار محمدرضا شفیعی کدکنی است که شاعر سعی کرده است در آن، با استفاده از زبان ادبی فاخر، تناسب محکمی میان صورت و محتوا ایجاد کند. اصولاً شعر، یک نیاز درونی است که در زبان شکل می‌گیرد و به فعلیت می‌رسد. زبانی که از امکانات و عناصر خاصی بهره برده و به درجه هنری رسیده است. در سایه کاربست همین عناصر و امکانات است که ساختار شعر، شکل می‌گیرد. بررسی ساختاری یک اثر ادبی به معنی بررسی مجموعه اجزا و عواملی است که کلیت آن اثر را به وجود آورده است. در این مقاله با روشی تحلیلی - توصیفی به مولفه‌های تکرار، انسجام و روایت در شعر «هزاره دوم آهوی کوهی» پرداخته شده است تا نقش روابط موجود بر عناصر ساختاری این شعر که دلالت کلی این شعر را ساخته‌اند، تبیین و از این طریق مهم‌ترین ویژگی‌های ساختاری این شعر نشان داده شود. نتیجه پژوهش بیانگر این است که شاعر با کمک گرفتن از این اصول، زبان شعری خود را از زبان عادی متمایز ساخته و با استفاده از این تمهیدات زیباشناختی، وحدت خاصی میان صورت و محتوای شعر برقرار ساخته است. راز مقبولیت شعر «هزاره دوم آهوی کوهی» در استفاده بجا و مناسب از همین روابط ساختاری در کلیت شعر است.

کلمات کلیدی:

ساختار، تکرار، انسجام، روایت، شفیعی کدکنی، هزاره دوم آهوی کوهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1281799>

